

Sætninger, men han tager selv Initiativet. Dette er den rette constitutionelle, den parlamentariske Fremgangsmaade, og det er den, som vilde svare til den ultraparlamentariske Optræden, som den ærede Minister har vist over for Udvalgets Fleertal i nærværende Tilfælde. Det kan ikke være Andet, end at det Misforhold, som saaledes har været tilstede mellem en stærkt parlamentarisk Optræden paa den ene Side og den ikke-parlamentariske Opfattelse af det saakaldte Program paa den anden Side, har maattet faae Indflydelse paa hele denne Sags Gang og har maattet gjøre, at vi mere kom til almindelige Udtalelser end til det, der dog ellers er en lovgivende Forsamlings Opgave, nemlig til en egentlig Forhandling af den foreliggende, saa vigtige Lovgivnings-sag. Naar vi nu befinde os paa det Punkt, hvorpaa vi saaledes staae, saa maa jeg for min Person ansee det for vigtigt — efter Alt, hvad der er gaaet forud, og efter den passive Maade, hvorpaa den ærede Minister selv har stillet sig under hele Sagens Gang i det andet Thing, og hvorpaa han ligeledes har antydet, at han meente at maatte stille sig i dette Thing —, at vi vedtage Mindretallets forfattede Dagsorden, hvorved vi ville opnaae det væsentlige Resultat, at vi spare Thinget at gennemgaae et Lovforslags enkelte Paragrapher, hvorom det af Regjeringen er paastaaet og af Fleertallet er anerkjendt, at der vistnok paa det Grundlag ikke vil kunne opbygges en Lov, som virkelig vil kunne finde Regjeringens og Thingets Billigelse. Dagsordenssproget er, som bekjendt, et underligt Sprog. Jeg gaaer ikke i Nette med Nogen, som siger, at han ikke tør stemme for den foreliggende Dagsordens 1ste Stykke af Frygt for, at der deri skal have skjult sig Spøgelser, som maa skee om fjorten Aar vilde kunne springe frem og forkrælle ham; jeg gaaer ikke i Nette med Nogen, der frygter for, at der skal skjule sig Slanger deri. Men jeg kan ikke see disse Spøgelser eller Slanger, og jeg seer derimod, at vi ved at vedtage dette Stykke af Mindretallets Dagsorden befrier Thinget for en Behandling af de enkelte Paragrapher af Lovforslaget, der ikke vil give noget Udbytte. Det

maa dog endnu være mig tilladt at sige, at Udvalget slet ikke har skudt Behandlingen af Lovforslagets enkelte Paragrapher tilbage. Udvalget har — og det var dets Migt, som det har bestræbt sig for at opfylde — gennemgaaet Lovforslaget i alle dets Enkeltheder, der har været givet Udvalgets samtlige Medlemmer Leilighed til at fremsætte de enkelte Forslag, som de troede egnede sig til at give Lovforslaget en fyldigere, en renere og en sandere Charakter. Jeg veed, at der er et Medlem af Udvalget — et Medlem, der ikke pleier at vige tilbage for den Opgave at affatte indgribende Endringsforslag til Lovforslagene, der ikke er bange for endog at foreslaae Thinget at behandle dem i fuldstændige Omfrevninger, som omhyggelig har bestræbt sig for at give sine fra Lovforslaget afvigende Anskuelser Form af Endringsforslag, men som i Fortvivelse har maattet opgive det. Der er et andet Medlem af Udvalget, som havde udarbejdet en Række af Endringsforslag til Lovforslaget, hvilke alle ere behandlede i Udvalget, men som, efterat de havde været behandlede der, tog dem tilbage. Det er det Arbejde, som Udvalget saaledes har havt, som jeg tror, at Thinget efter hele Sagens Gang har Ret til at fritage sig for, og det vil opnaaes ved at vedtage den forfattede Dagsorden.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, som om den ærede Landsthingsmand ved den Kritik, som han nys underkastede min Optræden i denne Sag, har seet bort fra det Standpunkt, hvorpaa Regjeringen strax stillede sig ligeoverfor samme. Regjeringen udtalte strax, at den fornuftigste, rigtigste og ønskeligste Maade, hvorpaa hele dette Forhold kunde ordnes, efter dens Overbeviisning var ad Frivillighedens Vej, og kun, forsaavidt Spørgsmaalet om en anden Afslutningsmaade nu engang var bragt ind for og fandt Tilslutning hos Rigsdagen, udtalte Regjeringen sig om, ad hvilken Vej den eventuelt var villig til at gaae for at hjælpe til det omhandlede Formaalets Fremme, idet den derhos ønskede at erfare, hvorvidt Landets Representation var i Overeensstemmelse med denne dens Anskuelse om, hvilken Vej man burde gaae. Det er paa